

Jesen u Montrealu (Autumn in Montreal)

Tatjana Dinter

Hrvatski savez dijabetičkih udruga

Kada se pomisli na Kanadu, pomisli se na jedan veliki Nacionalni park. Pomisli se na žuto, crveno, zeleno i narančasto. I na vodu i led. Kanada je sve to, i mnogo više.

Kada se pomisli na Montreal... pa, obično se ne zna na što drugo da se misli osim da je to grad u Kanadi, pa ga se poistovjećuje sa ostalim gradovima, a najčešće nam na pamet pada „Život na sjeveru“. E pa Montreal je sve, samo ne to. Montreal je Evropa i Amerika zajedno, on je Francuska u malom, spoj Američkih širokih avenija i velikih pick-up-ova i Evropskih crkva na svakom uglu, šarmantnih kutaka sa neobičnim kućicama, Latinske četvrti sa gomilom predivnih restorancića i kafića, ledenih jutara i toplih, sunčanih popodneva. Montreal je drugi frankofonski grad u svijetu, odmah iza Pariza.

Ove jeseni Montreal je bio sjecište 13.000 ljudi iz svih krajeva svijeta, privučenih dvadesetim Svjetskim kongresom dijabetesa koji je u četiri dana ispunio grad ljudima s torbama IDF-a (*International Diabetes Federation*) preko ramena.

U imponantnom Kongresnom centru bilo je moguće vidjeti ljude svih rasa i boja kože, najrazličitijih stilova oblačenja, najneobičnijih jezika. Šareni prozori Kongresnog centra ukazivali su na šarolikost ljudi unutar njega, podcrtavali tu različitost, ali i ujedinjavali ju. Bili smo tu iz istog razloga i cilja.

Dani prije početka kongresa bili su rezervirani za izbor novih predsjednika, počasnih i vice predsjednika, te članova izvršnog vijeća, što europskih, što svjetskih. Biti delegat na jednoj takvoj skupštini, zastupati svoju zemlju, te glasati, također je nezaboravno iskustvo. Neki su izbori bili očekivani, neke smo željeli da završe drugačije, no sve u svemu, bila su to dva dana rada od jutra do mraka, budući da je svaka zemlja imala po nekoliko kandidata, i unatoč elektronskom glasanju, odužilo se to poprilično.

Samo otvaranje Kongresa je priča za sebe. Od djece koja pjevaju dok se iza njih na velikom platnu smjenjuju kadrovi Kanade, preko pozdravnih govora, nezaobilaznog Kanadskog *Cirque du Soleil-a* sa svojim akrobacijama, lokalnog banda sa zaraznom muzikom (koja te ponese da ustaneš i plešeš), do velikog finala i ulaska bubnjara koji su nas sve izveli iz dvorane i tako gromoglasno otvorili Kongres.

Ogromna količina zanimljivih predavanja (a najčešće se preklapaju baš ona koja najviše želimo poslušati), Global Village sa štandovima zemalja sudionica i farmaceutskih kompanija, kontakti, radionice, prezentacije postera... sve to treba nagurati u četiri dana. Uspjeli smo samo dijelom.

Hrvatski štand bio je poprilično posjećen, možda i dijelom jer se na njemu mogao vidjeti najveći broj mladih sudionika kongresa. Naši promotivni materijali bili su dobro prihvaćeni, ostvarili smo mnoge zanimljive kontakte sa ostalim dijabetičkim organizacijama sa kojima ćemo nastojati ostati u vezi, te pokušati ostvariti neke vrste suradnje. Zamoljeni smo da pošaljemo što više materijala na hrvatskom jeziku u neke daleke zemlje kao što su Urugvaj i Čile, budući da tamo postoji mnogo naših ljudi učlanjenih u dijabetičke saveze dotičnih zemalja, upitani smo za dozvolu da Španjolska dijabetička organizacija (*Diabetes al Dia*) objavi naše tradicionalne recepte za dijabetičare (ali i one koji to nisu) na svom web site-u, razgovaralo se o eventualnom povezivanju sa ANIAD-om (*Associazione Nazionale Italiana Atleti Diabetici*) u smislu organiziranja nogometne utakmice između naših i njihovih nogometaša-dijabetičara i još mnogo toga.

Čuli smo o novim mogućnostima smanjenja tjelesne težine i bez lijekova, o individualnim dijetama koje se ne bi trebale niti zvati tako, prilagođenim svakom čovjeku pojedinačno, u skladu sa njegovim navikama i ukusom, pogledali smo filmove o životu s dijabetesom u zabačenim krajevima svijeta, opskrbili se informativnim letcima i poklonima farmaceutskih kompanija.

Četiri dana prebrzo su prošla, vratili smo se iz Kanade prepuni dojmova i sa čvrstom odlukom da tu divnu zemlju posjetimo još jednom, ovaj put turistički i otkrijemo sve ono što nam ima za pokazati, a to je jako, jako puno.

